בס"ד

הפסק דין המעיוות של

אגודת הרבנים

הדין תורה אצל הרב אשר שארף נ"י. – הרב רוצה להוכיח לכל ישראל כי יש עוד תורה בישראל, וכי אית דין ואית דיין. – " הלאָ דזשוירנאל אקטאבער 22 1980 מאשר כי הרבנים עשו מעשה "מבצע שוד ומגלים את פרצופם האמיתים של הרבנים המשתתפים בשוד" – ומיד אחר כך פורסם בעיתון דער אלגעמיינער זשורנאל נאבעמבער 7 1980 ואחר כך בדזש'ויש פרעס. – חוצפת הרבנים השודדים אינה יודעת גבול! – "מגזילה למלשינות" – להלן קטעי דוקאמענטן ועדיות המדברות בעד עצמם! - שטר בירורין ועוד דוקאמענטים

ולאפרושי מאיסורא כגון שרואה לאדם עובר על עבירה מפני שאינו יודע או מפני רשעו מותר להפרישו ולומר לו שהוא אסור אפילו בפני רבו שבכל מקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב.

(טור ושו"ע יו"ד סי' רמב)

ועיין ברמב"ם הל' תשובה ובשע"ת לרבינו יונה ובשו"ע חו"מ סי' ח' ועוד: בדינם של אנסים המטילים אימה על הצבור ונותנים חתתם בארץ החיים.

ואין כבוד התורה אלא לעשות על פי חוקי' ומשפטים.

(רמב"ם הל' סנהדרין פי"ד)

ד[illegible]... וועלכע ... אין
וואשינגטאן און אין ניו יארק און
וועגען די צוגרייטונגען פון דער
ישראל־רעגירונג צו קאנפערירן
מיט דער אדמיניסטראציע פון

... ראן" איז ארעסטירט געווארען
און אנגעקלאגט געווארען אלס א
שפיאן פאר אמעריקע.
אין דער אנקלאגע ווערט דער־

די פראנצויזישע צייטונג האט
אויפגעהערט צו דערשיינען קורץ
נאכדעם ווי איאיזאלא כאמעיני
איז געווארען דער הערשער.

סופרים קאורט ריכטער ברענגט ציטאטען פון תלמוד און רמב"ם געגען א פסק דין פון א רבנישען בית דין

אנטשיידונג פון סופרים קאורט ריכטער ארטור הוירש רופט ארויס גרויס אינטערעס צווישען רבנים וואס גיבען זיך אפ מיט דין תורה'ס. — דער קאנפליקט צווישן „שארף און מייקעל" און די ארגומענטען מיט וועלכע דער ריכטער האט באצייכענט דעם פסק דין „אן א ראציאנעלער באזע", לויט ווי עס ווערט איבערגעגעבען אין „לא דזשוירנאל".

א סופרים קאורט ריכטער אין ברוקלין האט זיך אנטזאגט צו אנערקענען א פסק דין פון א בית דין פון א באקאנטער רבנישער ארגאניזאציע אין ניו יארק, אין א סכסוך אין וועלכען ביידע צדדים זיינען ארטאדאקסישע געשעפטסלייט און איין צד אט געוואלט דורכ'ן געריכט צווינגען דעם אנדערן צד אויסצופאלגן דעם פסק פונ'ם בית דין.

אין זיין אנטשיידונג וואס איז פארעפענטליכט געווארען אין „לא דזשוירנאל" פון אקטאבער 22טן, 1980, זאגט ריכטער ארטור הוירש אין סומירן זיין אורטייל אז טראץ דעם עטאבלירטען און גוט־באגרינדעטען פרעצעדענט פאר געריכטן צו באשטעטיגען די אנטשיידונגען פון א רבנישען בית דין, האלט ער אבער אין דאזיגען פאל פאר אבליגאטאריש צו מבטל זיין דעם רבנישען פסק וועלכען ער באצייכענט אלס „אן א ראציאנעלער באזע" און אויך געגען דעם אידישן דין ווי צו פירען א דין תורה. דער ריכטער ברענגט דערביי ארונטער ציטאטן פון גמרא און פון רמב"ם, און אויך פון ירושלמי, צו באווייזען אז דער פסק דין איז ניט געווען קיין ריכטיגער און איז נים אויסבעהאלטען אפילו לויט'ן אידישן דין.

די אנטשיידונג פון ריכטער הוירש וואס האט ארויסגערופען גרויס אינטערעס צווישען די רבנים וואס פירן אן מיט דין תורה'ס, האט געהאט צו טאן מיט א קאנפליקט צווישען „שארף און מייקעל" איבער רענט פאר

א געביידע אין קווינס וואס איז פארדונגען געווארען אין יאר 1973 צו שארפ'ן פאר א האטעל פאר דער סומע פון איבער 25 טויזענט דאלאר א חודש. אין

אשר שארף

לויף פון דעם ריכטער'ס סומירונג ווערט שארף אידענטיפיצירט אלס אשר שארף, א באקאנטער נאמען אין דער אידישער בארא פארק און א געשעפטסמאן וואס פארנעמט זיך צווישען אנדערעס מיט האטעלן פאר עלטערע מענשן. דער צד פון „מייקעל" ווערט אין דעם ריכטער'ס סומירונג אידענטיפיצירט אלס א פאטער און א זון און ביידע צדדים ווערען באצייכענט אלס ארטאדאקסישע אידן.

דער ריכטער רעדט מיט גרויס פארעהרונג פאר'ן אידישן געזעץ־סיסטעם וואס איז פארמולירט געווארען פון די חכמי התלמוד און שפעטער קאדיפיצירט געווארען, שפעטנדיג זיין אינפארמאציע פון א ווערק פון פראפ. אלון, וואס באהאנדעלט די „פרינציפן פון אידישן געזעץ". לויט דעם ריכטער'ס סומי־

(פארזעצונג אויף זייט 15)

דעם מוצאי שבת, פייערליכע טשעבינער ישיבה מלוה מלכה

היינטיגען מוצאי שבת, 8 אזייגער, וועט אין ארמאן טערעס, ניו יוטרעכט עוו. און 52־טע סט., ברוקלין, פארקומען די יערליכע מלוה מלכה פון דער טשעבינער ישיבה אין ירושלים מיט'ן אנטייל פון פראמינענטע ארטאדאקסישע רבנים און עסקנים.

די היאריקע מלוה מלכה איז געווידמעט צום אויפבוי פון א נייער 4 שטאקיגער דארמיטארי־געביידע פאר דער וואקסענדער צאל ישיבה־תלמידים.

ערן־גאסט פון דער מלוה מלכה וועט זיין דער חשוב'ער תורה עסקן ר' שלום דוד אונגער, פון די אנגעזעענסטע דזשולערי סוחרים אין ניו יארק, אן אפשטאמיגער פון דער ראפשיצער דינאסטיע און וועמענס משפחה איז פאר דער מלחמה געווען זעהר נאענט מיט'ן טשעבינער רב און זיין ברודער, דער דאמבראווער

(פארזעצונג אויף זייט 8)

... וואשינגטאן ניט צו ...נערליכער פאליטיק

...פאר א נייער אידישער גרופע וואס ...הודה און שומרון. — שוירלי קארמאן ...יע באוועגונג.

...פרעזענטינג
...ו אנאטהער
...הודה, שומ־
...ניציאטארען
...ר דער אר־
...י ענערגישע
...ארמאן פון
...מארקיס פין
...ען ארגאני־
...י האבן איינ־
...ן זיי האבען

אראפגעבראכט דעם אגריקולטור מיניסטער פון ישראל, גענעראל אריק שרון צו אדרעסירען די פארזאמלטע.

אריק שרון האט געהאלטען א שטארקע רעדע אין וועלכער ער האט געווארנט די אמעריקאנער רעגירונג נישט צו מישען זיך אין די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון ישראל און נישט פא־

(פארזעצונג אויף זייט 12)

...יע אידישע ישובים אין די באפרייטע שטחים.

NOV 7 1980

Conference on Jewish
Material Claims,
Gruneburgweg 119
6000 Frankfurt A. M.

פאַרזיצער פון וועלט־ראַט פאַר
אידיש און אידישער קולטור און
באַוואוסטער ציוניסטישער אַר־
בעטער־פירער.

אויף דער טאָג־אָרדענונג וועט
זיין : אַריינפיר־וואָרט פון דר.
עזריאל נאַקס, פ
באַריכט נ
יט פון ד

הײַטעל, 43טע גאַס אין ...
ן עוועניו, פאַרקומען דער
טער נאַציאָנאַלער ראַט פון
נט פון אַרבעטענדיגען יש־

אַז כאָטש לויט׳ן אידישען דין דאַרפען זיך די בעלי טענה אליין שטעלן צום "דין" (ועמדו שני האנשים), איז אָבער דאָ געוויג גרונד צו באַשטעהן אויף אַ לאָיער, אויב די בעלי דין זייגען אויך אַנוועזענד דערביי. און ווי אַזוי, פרעגט דער ריכטער, קען אַרויסגעטראָגען ווערן אַ פסק אָן אויסהערן פריער אלע טענות פון ביידע צדדים און אָן אויס־פרעגען עדות?

נאָך אַ פונקט אויף וועלכען דער ריכטער שטעלט זיך אָפּ איז אַז דער בית דין האָט זיך ניט אויפגעפירט על פי תורה, ווען איינער פון דעם בית דין האָט אַרויסגערופען מר. שאַרפּ׳ן איבערדויסען און אים געראַטען אויסצוצאָלען דעם אָנקלעגער ווייל ער איז אַן אָרימער סטו־דענט. "וואָס מיינט ביי אייך עט־ליכע טויזנט דאָלאַר?" האָט דער רב געזאָגט צו מר. שאַרף. אַזעלכע רייד, זאָגט ריכטער הוירש, זיינען געגען דעם אי־דישען דין און ער ברענגט אַרונטער וואָס רש״י זאָגט אין חומש אויף "ודל לא תהדר בריבו".

דעם ריכטער׳ס סומירונג בעמט אויך אָן דעם פונקט אַז מר. שאַרף האָט ניט קיין שום שייכות צו מר. מייקעל׳ס תביעה. מר. שאַרפּ׳ס קאָרפּאָרייש^ן האָט גע־טאָן געשעפטן מיט אַן אַנדער קאָרפּאָרייש^ן אין וועלכער מר. מייקעל איז געווען אַ שותף, אָבער ניט מיט מר. מייקעל אָדער מיט זיין זון. דער בית דין האָט, לויט ריכטער הוירש, געהאַנדעלט ווי צווישען די ביי־דע וואָלט געווען אַ האַנדעלס־קאָנטראַקט, בעת אין דער ווירק־ליכקייט איז אַזוינס קיינמאָל ניט געווען, און העריבער איז ניטאָ קיין ראַציאָנאַלער באַזיס פאַר זייער פסק.

איינע פון מר. שאַרפּ׳ס טענות האָט דער ריכטער זיך אָפּגעזאָגט אָנצונעמען, נעמליך, די טענה אַז ער איז געגאַנגען צו דער דין תורה געצוואונגענערהייט, צוליב דעם "סירוב" מיט וועלכע; דער בית דין האָט אים געדראָהט.

טענות געגן דער פאַרשטענדי־קונג דאַרף ער די טענות אַרויס־שטעלן געגען זיינע איינענע שותפים און געגן מר. באַראַד׳ן וועלכער האָט פאַרטראַטען און געהאַנדעלט אין נאָמען פון די אייגענטימער פון דער געביידע. אויף גמרא לשון הייסט מר. שאַרפּ׳ס טענה: "לאו בעל חברים דידי את". איך האָב מיט דיר ניט קיינע געשעפטען און קיינע סכסוכים.

אין נאָוועמבער 1977 האָט מר. שאַרף דערהאַלטען אַ הזמנה פאַר אַ דין תורה פון דעם רבנישען בית דין וועלכער איז באַשטאַנען פון דריי באַקאַנטע רבנים (מיר גיבען ניט אַן די נעמען פון דער רבנישער אָרגאַניזאַציע און פון די רבנים צוליב זייער כבוד־וועגען). נאָך דריי סעסיעס האָט דער בית דין אַרויסגעטראָגען אַ

COMMERCIAL ARTIST
פראָפ. גראַפיקער נעמט אָן באַ־
שטעלונגען אויסצולייגן ספרים,
זשורנאַלען, אַדווערטייזמענטס,
קונסט צייכענונגען, שער-בלאַטן,
אילוסטראַציעס, חתונה און בר
מצווה איינלאַדונגען און יעדע
סאָרט גראַפישע אַרבעט אין

PALISADES
A NON-PROFIT SENIOR
Under the supervision of K
situated on a breathtaking s
landscaped acres, only 15
Washington
• Beautifully furnished
• Two complete kosher
• Housekeeping services
• Recreation program
• Around-the-clock security
A lovely and healthy country environment to escape city uncertainties. Your inquiry is invited.
Palisades Gardens Foundation, Inc.
Oak Tree R ... ew York 10964
(212) 92 ... 4) 359-7870
11-7, 21; 12-5, 19

IS
NCE
n, Inc.
ionally
George
tments

ITALY
WH
יטאַליע
אין אונזער
רעסטאָראַנט
אין באָלאָניאַ
אשל ישראל
Bologna
Via Gombrutti 9
(051) 340-936
HOTEL LIBERT
ליבערטי שטייען
טשער חסידים
עליק שליט״א
יך צום ועד הכשרות

ITALY
ב״ה
ALY...
ווען איר
געניסט פון די
הערליכע ש
אין מילאַנאָ
אשל ישראל
Via Benvenuto
Cellini 2, Milano
(02) 70-88-77
aritima (Rimini)
ביידע רעסטאָראַ
אונטער דער
בהשגחת הרב
מיט אַלע פּראָגען

ANC
Pizza
123rd
גלטע און הייסע עסן
Orthodox Rabbi

MIA
TH
On The Ocean
VACATIO
OPENI
Enjoy all our faciliti
Private Beach, Olymp
Volleyball, Shuffleb
Nightly Entertainmen
SUPERVISED DAY CA
Premises
THANKSGIVING & Holidays
Your Hos
Michael Lefkowitz
& Alex Smilow
N.Y. Office 258-8787
For Reservations

Oct 22 1980

סופרים קאָורט ריכטער ברענגט ציטאַטן פון תלמוד און רמב״ם געגען אַ פסק דין פון אַ רבנישן בית דין

(פאָרזעצונג פון ערשטער זייט)

כאָטש מר. שאַרף האָט געבראַכט באַווייזן אַז אַ „סירוב״ מיינט באַלד ווי אַ געזעלשאַפטליכער חרם אויף איינעם, האָט אָבער דער ריכטער הערקלערט אַז דאָס ווענדעט זיך אין דעם פערזענלי־כען כאַראַקטער פון דער פער־זאָן געגען וועמען דער „סירוב״ וואָרט אַרויסגעגעבן. און דאָס געריכט קען העריבער ניט אורי־טיילען צי ער איז יאָ אָדער ניט געגאַנגען צו דער דין תורה בלויז צוליב דער מורא פאַר׳ן „סירוב״.

די שטרענגסטע שורה אין דער גאַנץ־לאַנגער סימירונג באַשטייט פון די פאָלגענדע אַנטגילטיגע ווערטער:

דער פאָרשלאָג גוטצוהייסען דעם פסק ווערט אָפגעזאָגט און דער פאָרשלאָג צו באַזייטיגען דעם פסק ווערט אָנגענומען.

און אַזוי שטרענג זוין אַנט־גילטיג איז דער ריכטער אין זיין אורטייל אַז ער פאַרהאַקט די טיר פאַר אַן אַפּיל, זאָגענדיג:

„אַ נייע „אַרביטריישאַן״ וועט ניט אָנגענומען ווערען, ווייל דאָס געריכט איז איבערצייגט אַז ס׳איז ניטאָ קיין שום לעגאַלער סכסוך צווישען די דאָזיגע צוויי באַטרעפענדע צדדים״.

...ת הברית וקנדה
THE UNION OF ORTHODOX RABBIS
OF THE UNITED STATES AND CANADA
235 EAST BROADWAY
NEW YORK, N.Y. 10002

964-6337
6338

שטר בירורין

ב"ה

חתימת ידינו דלמטה תעיד עלינו כמאה עדים כו"ג שאנחנו ח"מ קבלנו עלינו את הדיינים מבית דין של אגודת הרבנים, ה"ה הרב ר' שמחה עלבערג שליט"א והרב ר' ישראל יצחק ... שליט"א והרב ר' צבי מאיר גינזבורג שליט"א לבא ולדון לפניהם בנוגע הדו"ד ביניגו. והננו מאשרים בזה כי קבלנו עלינו לקיים את הפסק דין שיצא מלפני זה, בין בדין ובין בפשרה הקרובה לדין, כפי ראות עיני הדיינים הנ"ל, מבלי ערעור שבעולם, לא לפני בי"ד אחר בדיני ישראל ולא לפני ערכאות המדינה, אל

עלינו לקיים את הפס"ד שיצא מלפני בי"ד הנ"ל מבלי שום טו"מ.

וכ"ז נעשה בקגא"ס דלא כאסמכתא ודלא כטופסא דשטרא אלא על צד היותר טוב ומ

ולראי' באעה"ח היום כ"א תשרי תשל"ח לפ"ק פה ברוקלין

נאום אשר זעליג שווארץ

נאום משה מרדכי מזא...

שלמה ... [illegible]

The Union of Orthodox Rabbis
of the United States and Canada

235 East Broadway
New York, N.Y. 10002

964-6337
6338

MEDIATION NOTE

B"H"

Our signature below will be in testimony, as a hundred qualified and proper witnesses, that we, the undersigned, have accepted the judges of the Court of the Union of Orthodox Rabbis, Messrs. Rabbi Simcha Elberg (may he live long and happily, Amen!), and Rabbi Israel Yitzhak Piekorsky (MHLLAHA), and Rabbi Zvi Meir Ginzberg (MHLLAHA), so that we may come and argue before them regarding the dispute existing between us. And we hereby certify that we have undertaken to abide by the judgment which will be issued by this court, be it in judgment, or a compromise similar to judgment, as those judges see fit, without any appeal whatsoever, neither to another court according to the Laws of Israel, nor to any state court, but we have to uphold the judgment issued by the said courts without argument.

And all the foregoing has been done by making the agreement binding with an object, not to be regarded as a

EXHIBIT "1"

mere formal promise or a mere formal document, but to be done in the best and most advantageous possible way.

And in witness whereof we have signed Today, 7 Iyar 738, by the abbreviated era reckoning, here, Brooklyn.

Testimony of Asher Yeshaia Scharf (Signed)   Shlomo Scharf (Signed)

Testimony of Shlomo Mordechai Mikel (Signed)

Harfenes

---X

STATE OF NEW YORK,

Plaintiffs, : ACTION NO. 3
Index No. 27425/88

-against-

MARTIN HARFENES and NUCHEM HARFENES, individually and as officers of 125 DIVISION REALTY, INC., and 125 DIVISION REALTY, INC.

Defendants.

---X

STATE OF NEW YORK)
: SS.:
COUNTY OF NEW YORK)

MORTY MANFORD, being duly sworn deposes and says:

1. I am an Assistant Attorney General of the State of New York in the Real Estate Financing Bureau of the Department of Law. I am of counsel to ROBERT ABRAMS, Attorney General of the State of New York, Attorney for Plaintiff in Action No.3.

2. By prior Order of the Court the three above-captioned cases were consolidated for purposes of discovery and trial.

3. I am fully familiar with the facts and circumstances of the above-captioned Action No.3 and of its consolidated discovery with Actions Nos. 1 and 2.

FORM 91 288

MEMORANDUM

SUPREME COURT : KINGS COUNTY

In the Matter of the Application of SHLOMO M. MIKEL,

Petitioner,

vs.

ASHER Y. SCHARF and SHLOMO SCHARF,

Respondents,

for an Order confirming the award ~~dated December 31, 1978~~.

(SPECIAL TERM, PART I)

By HIRSCH, J.

Dated October 16, 19 80

Index No. 21358/79

This is a motion to confirm an arbitration award rendered by a rabbinical court.

In 1973, a lease was executed between property owner Air Host Motel Company (Air Host), a partnership, and lessee Wild Air enterprises Corp. (Wild Air) for a certain premises in Queens to be operated as a nursing home by respondents, who are the stockholders and principals of Wild Air. Negotiations on behalf of the landlord were conducted principally by Ulo Barad, one of the partners and, to a lesser degree, by other partners. The rental provided for in the lease was $25,208.33 monthly.

In 1977, respondents contacted Barad as the partner who had represented the landlord and informed him that because of business reverses they would have to vacate the premises unless a substantial reduction in the rent could be effectuated. Negotiations with the respondents, Barad and the parties' respective attorneys commenced and an oral agreement was reached to reduce the rent by $8,000 per month. Problems arose later in obtaining the confirmation of the other partners to the modification negotiated by Barad on the partnership's behalf, but this was apparently resolved, because on November 15, 1977, a written agreement was presented to respondents and was executed, signed by respondents on behalf of the corporation and Barad on behalf of the

partnership, reflecting the oral reduction agreement.

Again, in the spring of 1978, a further reduction was requested by respondents and this time the parties agreed to a temporary reduction with provisions for subsequent increases which would bring the rental back to its original level, depending on certain contingencies.

During the negotiations, respondents had met with other partners besides Barad, but at no time had they come in contact with petitioner or with his father, who acted as his son's surrogate in the arbitration proceedings and from whom petitioner had received the 6% interest in the partnership. There is, at present, a dispute between the partners of landlord Air Host and a separate action for an accounting is pending in Queens County.

In November 1977, respondents received notice from the Union of Orthodox Rabbis to appear before a rabbinical court for a "Din Torah" or arbitration of a claim brought against them by petitioner. Respondents testified they refused to appear at first on grounds that they had no knowledge of petitioner, but did appear after receiving written notice that refusal would result in the court's invoking a "sirov."

The first meeting of the rabbinical court, presided over by the requisite three rabbis, took place on Sunday, May 14, 1978. The respondents appeared with their attorney, who was present as their legal representative and to testify as witness to all meetings between landlord Air Host and tenant corporation Wild Air, at which the attorney was present.

Respondents are persistent in their claim that theirs was a special appearance before the rabbinical tribunal to establish that there was never a business nor contractual relationship between the claimant and themselves, and therefore, a Din Torah, or arbitration, would be im-

proper and invalid. Their participation thereafter was to obtain a determination on this limited issue, i.e., whether a Din Torah should be convened and not for a determination as to the merits of the claim.

The respondents were required by the court to sign a Hebrew document entitled a "Mediation Note" which, in effect, is an agreement to voluntarily arbitrate "the dispute existing" between the parties. Respondent Asher Scharf, who has a complete understanding of the Hebrew language, contends that much discussion ensued until it was unequivocally established that the "dispute" referred to in the Mediation Note was the question of the propriety of having a Din Torah and that he overcame his conceded reluctance to sign the document when he was assured by the court of the limited scope of the dispute. Respondents were summoned and attended two additional meetings. At the insistence of the rabbinical court, respondents' attorney did not attend any meeting after the first. On December 31, 1978, a written judgment of the rabbinical court was rendered, in which respondents were directed, among other things, to pay to petitioner a lump sum of $9,000 and to make monthly payments of 6% of $23,000, representing petitioner's share of the rental due and owing to the landlord Air Host.

Petitioner has moved for an order confirming the award, with respondents opposing and moving to vacate the award on numerous grounds.

Rabbinical Court--Din Torah

As earlier indicated, the customary arbitration proceeding was not utilized by the parties. An accepted, but more unusual forum was selected, that of arbitration by a tribunal of rabbis conducting a Din Torah.

The beginnings of Jewish arbitral institutions are traceable to the

middle of the second century. Throughout the centuries, thereafter, in every country in which Jews have been domiciled, Jewish judicial authority has existed, via the institute of arbitration conducted by special rabbinical courts. Orthodox Jews, prompted by their religious, national feelings, accepted Jewish judicial authority, by resorting to the arbitration procedure of their own free will (Elon, Principles of Jewish Law, Arbitration, p. 566). This method of arbitration has the imprimatur of our own judicial system, as a useful means of relieving the burdens of the inundated courts dealing with civil matters. Through Talmudic sages, it is learned that special rules or procedures have been provided under which the rabbinical courts function as a Din Torah (literally translated as torah judgment), with Judaic or torah law as its basis. As examples, it was required that a deed or note of arbitration be drawn confirming the consent of the parties to submit to arbitration; a decision on a matter not included in the issues submitted renders the determination by the rabbinical court void pro tonto; if an award was made without giving both parties opportunity to be fully heard, or if the judges acted otherwise improperly, the decision is voidable (id, at 567, 569).

In addition to the procedural rules established by Judaic Law, there are state civil procedural rules for arbitration (CPLR, Article 75) to which the rabbinical court, as an arbitration forum, must also adhere.

Arbitration Awards

When parties consent to any type of arbitration, they effectively agree to accept whatever solution is reached by the arbitrators

for the arbitrators' determination on the merits is conclusive. It is an arbitrator's duty to seek a "just solution" and he does so unhampered by principles of substantive law or rules of evidence (Application of Bay Iron Works Inc., 17 AD2d 804; McLaughlin, Practice Commentaries, McKinney's (1980), Section C7511:5). A court may not review questions of fact or even of law (SCM Corp. v. Fisher Park Lane Co., 40 NY2d 788, 793)

The legislature has prescribed as the exclusive method of attacking an arbitration award, the establishing of grounds statutorily authorized in Section 7511 of the CPLR (Farino v. State of New York, 55 AD2d 843). This is done on motion except where issues of misconduct are convincingly alleged, and then it is essential that a hearing be conducted to determine such issues (Matter of Brill (Muller Bros. Inc.), 22 AD2d 678). Acts of misconduct having been set forth and alleged in the instant motion, the parties were required to appear at a full hearing before this court.

Respondents mount a four-tiered challenge against the rabbinical court's award, claiming first, the arbitration agreement was entered involuntarily, under duress and is consequently void, second charging the arbitrators with misconduct, third, with exceeding and imperfectly executing their power, and fourth, failing to follow statutorily required procedure.

Involuntary Agreement--Duress (CPLR 7511(b)(1)(i))

Both parties are members of the orthodox Jewish community. Respondent's denial of the existence of any disputable issue between themselves and petitioner convinced them to refuse to appear for a Din Torah and they would not have done so had they not received the threat of a "sirov." Rabbis testifying for respondents stated that a sirov, literally translated as contempt of court, is a prohibitionary decree that subjects

the recipient to shame, scorn, ridicule and ostracism by his co-religionists, fellow members of his community. Ostensibly, he is ostracized and scorned. Other Jews refuse to eat or speak with him. He is discredited and dishonored. The respondents maintain that the draconian measures of a sirov are sufficiently threatening so as to compel their compliance with the demand to appear. They claim they would have become outcasts among their friends and co-religionists. However, from other testimony, it appears that the sirov, while most assuredly ominous in its potential power, is honored in its breach. The court cannot, of course, know the actual state of mind of respondents and it may be that their fear of a sirov decree was real. However, it seems more plausible that if respondents believed the consequences so fearful, they would not, at this point be willing to defy the rabbinical court by refusing to accept the arbitrator's determination. Undoubtedly, pressure was brought to bear to have them participate in the <u>Din Torah</u>, but pressure is not duress. Their decision to acquiesce to the rabbinical court's urgings was made without the coercion that would be necessary for the agreement to be void.

<u>Misconduct</u>

Section 7511(b)(1)(i) of the CPLR allows for the vacation of an award if the rights of a party are prejudiced by corruption, fraud or misconduct. Courts have used the term misconduct to denote actions of fundamental unfairness, whether intentional or unintentional (8 <u>Weinstein-Korn-Miller</u>, Section 7711.15).

Respondents charge misconduct by the rabbinical tribunal in their refusal to permit respondents to have legal representation and, further, to hear testimony or accept material documents offered by respondents' attorney, as witness to the lease negotiations. This, they contend,

violated their due process rights. Respondents appeared at the first meeting with their attorney, Abraham Bernstein. From the beginning, it became apparent the tribunal would not tolerate the presence of an attorney at a Din Torah. Petitioner's father strenuously objected, claiming he had no attorney to represent petitioner. At first, attorney Bernstein was not permitted to speak, but later was allowed to make a short statement in which he attempted to establish the fact that a lease was executed between the corporation tenant and the landlord partnership without personal involvement of the parties and when he offered to submit the lease and other documents for the perusal of the court, the papers were returned to him. Thereafter, he interjected himself wherever possible to explain respondents' position regarding the lack of legal connection between the parties. For the most part, the court refused to acknowledge him, quelling his attempts to speak or take part in the proceedings. He was not permitted to ask questions of petitioner or his father, who at all times acted as representative and voice of petitioner.

Bernstein did insist upon clarification of the Mediation Note and then specifically stated that respondents were not agreeing to arbitrate on any claim, but rather agreed only to submit for a ruling on the limited jurisdictional question of whether a Din Torah was warranted.

The tribunal made it clear to respondents that no attorney need appear at subsequent sessions and respondent Asher Scharf testified that he was reminded of this directive at subsequent times.

Biblical law requires that parties appear before a magistrate in person and not by proxy (Deuteronomy 19:17). For many years, this supported a Jewish judicial prejudice against proxies, including at-

torneys and even interpretors, it being determined essential that argument be heard directly from the mouths of litigants or witnesses (Makkoth 1:9, Maimonides, Mishna Torah (Yad Hazakah) Sanhedrin 21:8). There was a tradition, however, that the high priest, when sued in court, could appoint an attorney to represent him (Talmud Yerushalmi, Sanhedrin, 2:1, 19d). It may be this tradition that precipitated the admittance of defense attorneys into rabbinical courts. Where the parties were present to give testimony, thus permitting judges to perceive their demeanor and evaluate their credibility, legal counsel was no longer considered to be anathema (Elon, Principles of Jewish Law, Supra, 574). The rabbinical court in the instant matter obviously did not abide by this accepted legal concept.

The tribunal's proclivity for conducting their court under outdated concepts resulted in inadvertent violations. Respondents were denied due process. The right of counsel, which is a constitutional right, is further enunciated in Article 75 of the CPLR, and is an unwaivable right (7506(d)). Consequently, respondent's participation without counsel, after receiving the court's warning to appear alone, did not have a negative effect on their inherent right to legal representation, the deprivation of which is sufficient to vitiate the award.

Respondent Asher Scharf's unrebutted testimony indicated that at a session he attended, one of the three rabbi arbitrators called him out to talk with him privately. The rabbi argued for a cash settlement, to be paid by respondent on the grounds that petitioner was a poor student. Scharf testified the rabbi asked, "Well, what does a few thousand dollars mean to you?"

Under Judaic law (Deuteronomy 1:17), a judge must judge impartially in favoring the rich or the poor. In an interpretation of this portion of the Torah, the foremost authority, Rashi, in Commentary Rashi, states that the version should be understood as follows: A judge "should not say: 'This is a poor man and his fellow (opponent) is rich and he will consequently obtain some support in a respectable fashion'"(See Rashi on Lev, XIX 15).

To ensure fairness, it is axiomatic and imperative that an arbitrator's impartiality be above suspicion (Matter of Friedman, 215 AD 130, 136). The rabbinical court was obviously prejudiced against respondents because of their affluence and considered the financial status of the parties above the issues. Such conduct, forbidden by the Torah, the law under which the rabbinical court has jurisdiction, constitutes another instance in which the tribunal deviated from its own Din Torah precepts.

The procedural format of the sessions was haphazard; no prescribed order was followed. A rabbinical court normally operates in a set manner, with presentation of claims, counter-claims, testimony of witnesses and cross-examinations conducted in a fairly orderly manner. This is not to say that any formal hearings are required. However, it appears that no semblance of administrative court proceeding, formal or informal, was followed by this rabbinical court. Witnesses were not called, real evidence was not accepted and no recognizable and required Din Torah procedure was followed. Under these highly unusual and chaotic conditions, a fair award could not be given.

At the sessions at which respondents appeared, the predominant

discussion pivoted on the jurisdictional question. No witnesses testified on the issue of merit. As indicated earlier, respondents' attorney was not permitted to testify as to the lease transaction. A court's refusal to hear pertinent and material evidence constitutes misconduct (Gervant v. New England Fire Ins. Co., 306 NY 393).

Failure to Follow Statutory Procedure (CPLR 7506, 7511(b)(1)(iv))

Respondents argue that the failure of the arbitrator to be sworn is fatal and voided the proceedings (Hinkle v. Zimmerman, 184 NY 114). From the testimony, it is graphically clear that during all of the rabbinical court proceedings a multiplicity of objections to various aspects of the proceedings were raised, but none were addressed to the omission of having the arbitrators sworn and, inasmuch as the proceedings continued, this constitutes a waiver (CPLR 7506(f)). With the exception of a representation of counsel, all procedural errors unobjected to are waived if the parties continue to appear at the proceedings (Kozlowski v. Seville Syndicate Inc., 64 Misc2d 109).

Arbitrator Exceeding His Power--Irrational Construction (CPLR 7511(b)(1)(iii

A party's legal rights are precious and he may not be compelled to relinquish any substantial rights. However, when a litigant agrees to arbitrate, he does give up certain rights and it would be grossly unfair for him to do so through misapprehension or through inveiglement or subtlety (Matter of Marlene Inds. Corp. (Carnac), 45 NY2d 327, 334).

The respondents made it graphically clear that they understood the Mediation Note or arbitration agreement to limit the scope of the "dispute" on a jurisdictional issue and not on the merits of the claim. There was no testimony to show that the judges attempted to dissuade

respondents from this belief. The jurisdictional issue was thus limited by the intent and agreement of the parties. A determination on the merits of the claim was outside the scope of the agreement and the power of the arbitrators.

Errors of law, on the other hand, do not indicate an excess of power to vitiate an award (Granite Worsted Mills Inc. v. Aaronson Cowen Limited, 25 NY2d 451,455). The fact that the court ignored the established legal concept that stockholders of a corporation have limited personal liability and are protected from personal judgment for corporate debts does not constitute misconduct or an excess of power.

By far, most damaging to the argument for confirmation of the award is the irrationality of the decision (See Matter of National Cash Register Co., 8 NY2d 377, 383). The parties involved in this proceeding had no, or at best peripheral, connection with each other. There may be a disputable issue between petitioner, a minor partner, as against the partnership itself, for an accounting or for charges of misconduct by some of the partners. In fact, these are the very litigants in a partnership accounting proceeding pending in another county. There may also be a disputable issue between the partnership itself and their corporate tenant. But as between the petitioner and the respondents, there is no nexus, legal or otherwise, that would lend itself to a dispute or a adjudication. The rabbinical arbitrators, limited to the issue of whether there was a dispute between these parties that would warrant a Din Torah, exceeded their jurisdiction by awarding a cash settlement to petitioner, a minor partner, to be

paid personally by principals of tenant corporation. The arbitrators, by their determination, executed a business contract where none ever existed. There is no rational basis for this award and it cannot stand (See Matter of Furstenberg (Aetna Cas. & Sur. Co.), 49 NY2d 758, 759).

Despite the established and well-grounded precedent that courts rarely set aside an arbitration award, in this instance the court finds it obligatory to vacate the award of the rabbinical court for the reasons enunciated above. A new arbitration proceeding will not be scheduled, as the court is convinced that no legal dispute exists between these particular parties.

Accordingly, the motion to confirm the award is denied and the motion to vacate the award is granted.

Exhibits may be reclaimed in the Office of the Clerk of Special Term, Part I.

This shall constitute the order of the court.

E N T E R ,

Arthur S. Hirsch
J.S.C.

92 OCT 31 AM 10:30
FILED